

10/8/2011

אבינועם, ורדה, דניאל, גיא ונגה

דניאל ואתם עולים במחשבותינו פעמים רבות והשיתוף הוא לא קל, ברצוני להעלות דוגמא אחת שהתרחשה לפני מספר ימים.

תומר (הבן שלנו למי שלא מכיר) נכנס בימים אלו לקבע ושכר את דירתו הראשונה בת"א (יותר נכון גבעתיים אך בשביל החיפאים אין הבדל).
מאד שמחתי עבורו ובעודנו נוסעים בחזרה מהבקרור הראשון נזכרתי בדירה הראשונה שלי, בשותפים, ברהיטים וכלי הבית שאספנו ממקורות שונים כך שהיה קושי למצא שניים דומים... ולפתע ללא הכנה מראש בשיא השמחה מופיעה התמונה של ורדה, אבינועם ודניאל מול עיני עם המילים "ודניאל לא, וורדה ואבינועם לא ירגישו את האושר והשימחה שלי כרגע".

אני אומר לעצמי שיש את גיא ונגה, נזכר בתמונות שאבינועם העביר בסלולרי של יצירות של נגה שהוצגו, הבטחון והעצמאות שנגה מציגה ואתם משתפים זאת אתנו, גיא שבונה שרירים, רציני ומצליח בצבא, על כל הרגעים הרבים בהם אתם זוכים להיות הורים גאים ומאושרים, לאחר רגע נוסף חוזר לחוש עצב עמוק ותמונות שלך דניאל חולפות בראש מאד מוחשיות.

היום זה יום האזכרה לדניאל, עוד מספר שעות נפגש ליד הקבר, העצב שלי ושל שאר החברים קבור, חנוק ולא מדובר, אולי לפעמים בינינו אבל כמעט אף פעם לא עמכם ורדה ואבינועם. אנחנו ביחד שעות רבות ולא מדברים את הקושי והכאב כי הוא כבד מנשא ואנו רוצים להעניק כוחות ולרומם ולא להקשות.

אז פשוט רציתי שתדעו

אמיר